

مهدی روشن‌ضمیر در سال ۱۲۹۸ هـ ش در تبریز به دنیا آمد. وی پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی و متوسطه، در سال ۱۳۱۶ برای ادامه تحصیل راهی تهران شد. عمر مهدی روشن‌ضمیر از این پس به تدریس و ادامه تحصیل سپری شد و در سال ۱۳۳۶ دکترای خود را از فرانسه اخذ کرد. او پس از بازگشت به میهن به مدت ۲۷ سال در دانشگاه تبریز تدریس کرد و به تألیف و نگارش متون پرداخت. مهدی روشن‌ضمیر سرانجام پس از عمری تلاش و خدمت در ۸۰ سالگی در تهران درگذشت و در مقبره‌الشعراى تبریز به خاک سپرده شد. از جمله آثار دکتر روشن‌ضمیر از این قراراند: مشکلات زبان فرانسه در سه جلد، دیار خوبان، برگزیده‌های ادبی در دو جلد، ترجمه معتقدات و آداب و سنن ایرانی، و مقالاتی که در مجله‌ها منتشر می‌شدند. یکی دیگر از آثار ارزنده آن مرحوم دیباچه‌ای است بر چاپ اول حیدربابا اثر ماندگار شهریار، که به همراه مقدمه دوست صمیمی ایشان عبدالعلی کارنگ به طبع رسید که این دو نوشته به همراه خط میرزا طاهر خوش‌نویس در عرضه این اثر فاخر ادبی سهم بسزایی داشتند.

روشن‌ضمیر کتابخانه خود را به دانشگاه تهران اهدا کرد. در میان کتاب‌های اهدایی او چنین عنوان‌هایی به چشم می‌خورند: سفرنامه‌ی ظهیرالدوله به کوشش دکتر محمد اسماعیل رضوانی، کتابهایی ادبی از جمله: مثنوی معنوی، تفسیر مثنوی معنوی، کلیات عبید زاکانی، مکتب‌های ادبی، سبک‌شناسی اثر محمدتقی بهار، امثال و حکم تألیف علی‌اکبر دهخدا و مانند اینها که در کتابخانه دانشکده ادبیات و علوم انسانی نگهداری می‌شوند.

مهدی روشن‌ضمیر

(۱۲۹۸-۱۳۷۸)

استاد دانشگاه

اقلام اهدایی: کتاب

محل نگهداری اقلام اهدایی:

دانشکده ادبیات و علوم انسانی